

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den overvejende positive modtagelse, som disse tre lovforslag har fået.

Foranlediget af de to sidste ordføreres indlæg vil jeg også beklage, at ordførerne har fået høringssvarene noget sent, så det måske har været svært at nå at læse det hele. Sagen er jo nemlig, at de protester, som de mindre selvstændige erhvervsdrivende har sendt, er taget til følge, og der sker dem ikke noget ondt. Vi opretholder gældende lov, så man altså ikke forudsætter, at man skal forsikre sig efter egenperioden. Det er der taget højde for, og det har vi beskrevet i de kommentarer, som vi har sendt til Socialudvalget, efter at høringssvarene var sendt herover til ordførerne. Så det er ikke noget, man skal have en tilrettevisning for, som hr. Herluf Rasmussen sagde. Det er svært at nå at læse alle papirer; det har jeg stor forståelse for. Men jeg er i hvert fald glad for at kunne sige, at der ikke er sket nogen skade.

Baggrunden for protesten fra de små selvstændige er jo, at det dagpengeudvalg, som blev nedsat med bl.a. repræsentanter fra Dansk Arbejdsgiverforening, faktisk foreslog noget, som var en forringelse – også efter min mening – for de mindre selvstændige. Det er derfor, vi har ændret forslaget i forhold til det, som lå i udvalgsbetænkningen. Det er forklaringen på forvirringen på dette område.

Så vil jeg gerne sige tak til Socialdemokratiets ordfører, hr. Taanquist, for den meget grundige gennemgang og positive stillingtagen til en række væsentlige elementer i de tre forslag. Jeg er helt enig med hr. Taanquist, når han på et tidspunkt sagde til SF's ordfører, at vi skal gå i detaljer med tingene i udvalgsarbejdet. Det vil ikke være muligt for mig herfra at kommentere alting, men jeg vil dog gerne sige, at når man ønsker fra – har jeg forstået – Socialdemokratiets side en højere grad af retssikkerhed i stedet for skøn – sådan blev der vist sagt – ikke en egentlig retsbestemt ydelse, ligger der i det, at der her er tale om skønsmæssig ydelse. Det er jo ikke alene folk, der kommer fra sygedagpengesystemet, som skal over på en revalideringsydelse, der kommer også andre mennesker, som måske ikke hidtil har været offentligt forsørgt eller på anden måde kommer ind i systemet. Her kan vi ikke undgå, at kommunen skal tage stilling til, om der kan laves en revalideringsplan.

Jeg har også noteret LO's og nu altså også Socialdemokratiets ønske om, at den faste revalideringsydelse bliver fastlagt ved en selvstændig lov, og jeg ved såmænd ikke, hvad der ligger i det, men det er en vurdering af, hvorvidt dette hører hjemme i bistandsloven.

Vi har bestemmelser for folk, der går på revalidering, vi har bestemmelser for særlige ydelser til arbejdsredskaber under revalidering og til hjælpemidler osv., og det er baggrunden for, at vi har fundet, at det mest naturligt hørte hjemme i bistandsloven.

Jeg synes faktisk, at vi skulle lade det komme an på en prøve og se, hvordan denne lov nu vil virke i praksis, for det er så typisk en af de love, hvor vi ikke nøjagtig kan forudsige, hvilke problemer der bliver. Det ved jeg godt at vi somme tider bliver kritiseret for herinde, men vi må indrømme, at ved en så stor omlægning, som denne her lov er, både hvad angår sygedagpengeloven og den faste revalideringsydelse, kan vi ikke nøjagtigt vide, hvordan den vil blive administreret i kommunerne, og hvilken adfærd ændring den kan give anledning til.

Jeg skal takke regeringspartiernes ordførere for de meget grundige gennemgange af lovforslaget og de synspunkter, der er om det væsentlige i her at forenkle, samtidig med at vi sparer offentlige udgifter, medens vi gennemfører det, der er det allervæsentligste, nemlig en aktivisering af de folk, som hidtil måske har gået for længe på passive ydelser.

Jeg glæder mig også over, at SF er enig i hovedsigtet med denne lov, og jeg vil da gøre mig megen umage med, så hurtigt det er muligt, at svare på de mange spørgsmål, som hr. Agerschou og også visse af høringssparterne har rejst om dette forslag. Jeg tror nu nok, at man på nogle punkter – vil jeg tillade mig at sige – ser spøgelse ved højlys dag, men jeg er klar til meget hurtigt at besvare de mange spørgsmål skriftligt, sådan at vi i hvert fald får klaret nogle af dem op.

En af de vigtigste indvendinger synes jeg var hr. Agerschous påpegnings af, at der kunne blive problemer for folk, som var under sygdomsbehandling. Vi kan se på bekendtgørelsen af 30. december 1986, som indeholder den gældende varighedsbegrænsning, om vi har behov for en ændring eller stramning af reglerne, sådan at vi ikke taber folk i systemet. Det er ikke meningen med dette, havde jeg nær sagt, tværtimod.